

Voor Jeanne, mijn kleinkind,
opdat ze NOOOOOOOIT bang zou zijn.

BIBBER VLEES

Bangelijke gedichten voor koelbloedige kinderen

Karin Jacobs

Met illustraties van

Harmen van Straaten

Jacobs, Karin
Bibbervlees. Bangelijke gedichten voor koelbloedige kinderen

© 2019 Infodok / Standaard Uitgeverij nv, Rijnkaai 100/A11,
B-2000 Antwerpen en Karin Jacobs
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds. 'Infodok' is het
geregistreerde merk van Davidsfonds vzw
www.standaarduitgeverij.be/infodok

Illustraties: Harmen van Straaten
Vormgeving: [kaDRIEs]
Trefwoorden: humor, angst

D/2019/0034/124
ISBN 978 90 5908 967 9
NUR 290

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Ik ben NOOIT bang!	5
Dode goudvis	7
Charlotje en de zee	9
Opa kikkerdril	10
Kijk eens, mama, zonder handen!	13
Spreekbeurt	14
De kikkerprins	16
De vleesetende plant van tante Vera	19
Adolf der Barbaar	21
Muggenplaag	26
Suikerpot suikerstop	27
Ik wil niet naar bed	28
Luizenhuis	32
Weg met Sinterklaas!	35
De geheugenvreter	37
Dood	39
Bakker Bibber	40
Een mannetje van Venus	41
Alleen in de auto	44
Vies	46
De neuskeuteltjesboom	47
Het dolle reuzenrad	48
Monsters in 't toilet	51
In de lift	52
Wespen, spinnen, baby's en ander ongedierte	54
Geniepige Govert	55

Ik ben **NOOIT** bang!

(Behalve als ik schrik heb.)

Bang in het donker, voor akelige liften, voor die pestkop uit mijn klas,
voor prikgrage wespen en muggen...
Dat vind ik een heel vervelend gevoel.

Maar soms vind ik bang zijn dan weer leuk.
Lekker griezelen bij een spannende film
of een bangelijk boek bijvoorbeeld.
Of hoog in de lucht in het reuzenrad op de kermis.
Raar, hé?
Soms is bang zijn best wel fijn eigenlijk.
En het beschermt je tegen mogelijk gevaar.
Is bang zijn nu plezierig of vervelend?
Daar ben ik nog niet helemaal uit.
Ik hoop maar dat je de enge gedichten die in dit boek staan
wel griezelig grappig vindt.
(Of grappig griezelig kan ook.)

Dit boek is in elk geval niet voor labbekakken of flauwe trienen!

Karin Jacobs

Dode goudvis

Mijn goudvis lag vanmorgen naast zijn kom.
Hij zwom in rondjes plots het hoekje om.
Daar lag hij op de afgetrapte mat,
met kieuwen happend in zijn eigen nat.
Zijn vinnen vinnig maaiend in het rond
alsof hij vliegen amusanter vond.
Toen schudde hij voor 't laatst zijn schubbenjas
en...
Wist ik dat mijn **goudv**-is nu een **goudv**-was was.

Charlotje en de zee

Charlotje wou gaan zwemmen in de diepe, blauwe zee.
Ze wou per se alleen gaan. Zelfs haar broertje mocht niet mee.
Ze deed haar nieuwe badpak aan en rende over 't strand.
Zo lekker met haar tenen in het mulle, warme zand.
Het water voelde lauw en schuimde als een glas vol bier.
Het spetterde in 't rond. Charlotje lachte van plezier.
Met trappelende beentjes zwom ze rond in 't zoute nat.
De zee had zoveel weg van een reusachtig bubbelbad.

Tot plots iets in het water grimmig hapte naar haar been.
Een grote, grijze vis met scherpe tanden, hard als steen.
Ze dook tussen de golven en ze zwom uit alle macht.
Maar wat er aan haar been hing was veel sterker dan ze dacht.
Ze greep nog naar haar tenen, maar het onheil was gebeurd.
Een haai had heel haar beentje van haar lijfje afgescheurd.
De zee verkleurde rood in slechts een paar minuten tijd.
Charlotje huilde bitter en ze had opeens veel spijt.

Hoe hevig ze ook beukte op de neus van deze haai,
hij gaf geen 'vinbreed' toe. Hij liet niet los. Hij hield zich taai.
Toen beet hij nog een armpje af en ook haar linkeroor.
Het scheelde echt niet veel of 't monster beet haar middendoor.
Het bloed spoot alle kanten uit, vertroebelde zijn zicht.
Toch kneep hij onverbiddelijk geen enkel oogje dicht.
Integendeel, hij slurpte nog een oogje uit haar hoofd.
Toen zwom hij rustig verder. 't Arme kind zwom als verdoofd.

Voortaan hinkt klein Charlotje met een kruk door onze straat.
En waar haar linkeroortje zat, zit nu een grote naad.
Het afgebeten armpje is vervangen, want dat moest.
Men plaatste een solide haak, gemaakt uit antiroest.
De holte van haar oogkas blijft voor altijd een leeg gat.
Ze heeft, per slot van rekening, nog veel geluk gehad!
En 't kleine, zwarte lapje voor haar oog, gemaakt op maat,
verschafft haar nu de welverdiende status van piraat!

Opa kikkerdril

Mijn opa knipt zo graag mijn haar.
Dat is op zich een mooi gebaar.
Maar opa trilt als kikkerdril
en ziet geen steek meer door zijn bril.
Mijn ma zegt dat ik overdrijf,
maar 't is nog altijd wel mijn lijf!
Er is helaas niks aan te doen.
Ze geeft me nog een afscheidszoen.

Daar sta ik dan voor opa's deur.
Ik baal en heb een rothumeur.
Hij heeft al alles klaargelegd,
zoals mijn ma hem had gezegd.
Een borstel, kam en scherpe schaar.
Ik voel het naderend gevaar.
Mijn opa roept: 'Waar ben je, schat?'
Zijn handen vol met aderspat.

Er is dus geen ontkomen aan.
Ik laat mijn opa maar begaan.
Knip, knip – daar valt de eerste lok.
Tik, tak – weerklinkt zijn koekoeksklok.
Mijn opa knipt geestdriftig door.
'Auw, auw', daar gaat mijn rechteroor.
Hij knipt nu enigszins nerveus
ook nog het topje van mijn neus.

Ik sta versteld met open mond,
bekijk het topje op de grond.
Ik schreeuw 'ik wil hier weg!' en krijs
maar opa knipt heel eigenwijs

mijn haren verder tot de kruin.
Zijn schaar, een tikkeltje te schuin,
doorboort daarbij mijn linkerwang.
De knipbeurt wordt een martelgang!

Daar floept alweer een stukje vel!
Mijn opa zegt: 't Is kinderspel!
Het gaat steeds vlotter als ik knip.
Ik knip je haren in een wip.'
Ja, zelfs mijn wimpers raak ik kwijt,
de haren van mijn borsttapijt,
mijn okselharen en finaal
de franjes van mijn nieuwe sjaal.

Mijn opa knipt er fluks op los.
Tot zelfs mijn vingers knipt hij bros.
En als het daar nu nog bij bleef.
Hij knipt ook nog mijn armen scheef.
Mijn hoofd ploft op de koude vloer,
hoewel ik mij haast niet verroer.
Mijn been herleidt hij tot een stomp.
Er blijft niks over van mijn romp!

En dan tot overmaat van ramp
schiet opa's hand nog in een kramp!
Het laatste stukje 'ik' bloedt dood.
De keukenvloer kleurt donkerrood.
't Is klaar', zegt opa ijszig koel.
Hij merkt niet eens de lege stoel!
Ik sta met een voet in het graf.
Naar opa gaan is echt een straf!

